

steder. Sådanne bestemmelser er også fastsat i de nugældende bekendtgørelser. Endvidere henviser man til § 7, nr. 1, der åbner mulighed for, at praktikundervisningen i begrænset omfang henlægges til andre institutioner eller virksomheder for børn og unge end de daginstitutioner, som den pågældende uddannelse væsentligst tager sigte på, jfr. nærmere bemærkningerne nedenfor til denne bestemmelse.

Nr. 7 om supplerende kursus og fællestimer svarer til læreruddannelseslovens § 6, stk. 1, nr. 6, og til udvalgets forslag om valgfri fag og åbner mulighed for, at seminarierne kan tage særlige emner op, som findes af interesse for uddannelsen. Man henviser i denne forbindelse til forslaget § 6, *stk. 5*, hvorefter undervisningsministeren efter forhandling med uddannelsesrådet fastsætter, hvilke kursus der er obligatoriske efter den nævnte bestemmelse.

Til stk. 3. Bestemmelsen svarer til læreruddannelseslovens § 6, stk. 2, jfr. stk. 5.

Til stk. 4. Regler for godkendelse af praktiksteder er fastsat i de gældende bekendtgørelser.

Til stk. 5. Bestemmelsen svarer til læreruddannelseslovens § 6, stk. 4.

Til § 7.

Til nr. 1. Denne bestemmelse, der er i overensstemmelse med udvalgets udkast til bekendtgørelser, vil betyde, at de, der uddannes til børnehavepædagoger, vil kunne gennemgå en del af den praktiske uddannelse i f. eks. vuggestuer, fritidshjem, børnehjem og børnehaveklasser, og at de, der uddannes til fritidspædagoger, vil kunne gennemgå en del af den praktiske uddannelse i f. eks. børnehaveklasser, hjælpeklasser, observationskolonier, børnepsykiatriske hospitalsafdelinger, særforsorgsinstitutioner, børne- og ungdomshjem, ungdomsklubber eller interessegrupper godkendt i henhold til lov om fritidsundervisning m. v. samt private ungdomsforeninger og organisationer.

Til nr. 2. Da optagelse på seminarierne ikke er betinget af bestemte forudgående eksaminer, må man påregne, at der også fremtidig vil være ret stor spændvidde mellem de studerendes kundskabsmæssige grundlag ved påbegyndelsen af studiet. Man har derfor ikke ment at kunne se bort fra mulighederne for at fritage studerende helt eller delvist for undervisning i visse fag, de har haft i foruddannelsen. Man mener ikke, at spørgsmålet kan blive aktuelt i relation til de pædagogiske fag, de såkaldt skabende fag og praktikundervisningen. Derimod må det i hvert fald for studerende med studenter- eller højere forberedelseseksamen gælde med hensyn til sprog-

og kulturfagene, i nogle tilfælde sikkert også med hensyn til biologi og formentlig også for nogle af de studerende med hensyn til dele af de sociale fag. Man har derfor fundet det rigtigst at åbne mulighed for hel eller delvis fritagelse for undervisning i et eller flere af de i § 6, stk. 1, nr. 2, 4 og 5, nævnte fag.

I hvilket omfang bestemmelsen vil kunne anvendes, vil der først kunne tages stilling til, når de nærmere bestemmelser om fagenes indhold og omfang er fastsat og kan sammenholdes med kravene i foruddannelserne efter de forskellige muligheder for gren- og linievalg og tilvalg. Bestemmelsen tænkes kun anvendt i den udstrækning, hvori seminariets undervisning virkelig kan anses for dækket gennem den tidligere modtagne undervisning.

Til § 8.

Til stk. 1. Som anført i de almindelige bemærkninger har ministeriet tilsluttet sig udvalgets forslag om, at uddannelsestiden bliver forlænget for at skabe mulighed for en styrkelse af de teoretiske discipliner. Ministeriet finder det dog ikke rigtigst at fastlæse uddannelsestiden til 3 år, som foreslået af udvalget, idet forslag, som måtte fremkomme fra socialuddannelseskommissionen, der navnlig overvejer muligheden for en effektivisering og deraf følgende afkortning af praktikuddannelsen eventuelt vil kunne give mulighed for, at uddannelserne vil kunne gennemføres på lidt kortere tid end 3 år. Man har derfor foreslået, at det fastsættes, at undervisningen skal tilrettelægges således, at uddannelsen kan være afsluttet *senest* efter 3 år. Af de nærmere planer for de to uddannelser, som er foreslået i udvalgets betænkning, fremgår det i øvrigt, at omfanget af den teoretiske del af uddannelsen for fritidspædagoger er noget større end for børnehavepædagoguddannelsens vedkommende. Det er derfor muligt, at varigheden af de to uddannelser ikke behøver at være den samme.

Hertil kommer, at man i § 7, nr. 2, jfr. bemærkningerne hertil, har foreslået, at studerende, der har bestået studentereksamen eller højere forberedelseseksamen, kan fritages helt eller delvis for undervisning i et eller flere fag. Under hensyn også til disse studerendes større erfaring og træning i tilegnelse af teoretisk stof har man ikke ment at kunne se bort fra muligheden for ved nogle seminarier at oprette særlige klasser for studerende med studenter- eller højere forberedelseseksamen, hvor undervisningen kunne tilrettelægges med henblik på afslutning senest efter 2½ år. Først i forbindelse med fastlæggelsen af de enkelte fags indhold og omfang vil der kunne tages endelig stilling til dette